

Kan du
holde på en
hemmelighed?

Psssst!.....
nogle gange tisser jeg i bukserne.

Inde i mig er der nyrer, blære og tarm. Nyrene er en slags tissefabrikker. De laver tis, som stille og roligt drypper ned i min blære.

Når blæren er ved at være fuld, advarer den mig, så jeg kan nå at gå på WC.

Ved siden af blæren sidder tarmen. Noget af den mad jeg spiser skal kroppen ikke bruge. Det bliver til affald. Tarmen er som en affaldsskakt, og ligesom blæren advarer den mig når den er ved at være fuld. Så skal jeg gå på WC.

Hvis jeg ikke kan komme på WC med det samme, kan blæren og tarmen godt vente lidt.

Når jeg er på WC, siger jeg til blæren, når jeg er klar.
Så løber tisset ud. Det er rart.

Men nogle gange driller min blære.
Den glemmer at advare i tide, når den skal tisse.

Nogle gange når jeg at krydse ben eller sætte mig på hug,
men for det meste kan jeg ikke holde mig,
selv om jeg prøver af alle kræfter.

Nogle gange driller jeg også blæren.

Selv om den har advaret flere gange, går jeg ikke på WC.

Så bliver blæren sur og tisser, så mine bukser bliver meget våde.

Det sker også, at jeg ikke giver mig god tid og tisser helt færdig, når jeg er på WC.

Det er vist dumt, for når tisset ikke kommer ud, bliver det let fyldt med bakterier. Så lugter det grimt, og jeg kan få blærebetændelse.

Det er ikke rart.

En gang skete det, at blæren og tarmen blev uvenner.
Tarmen havde advaret mig om, at den var fuld, men jeg ville ikke gå på WC.

Til sidst var der så meget affald, at der ikke var plads til mere.
Jeg fik ondt i maven, og hver gang der kom mere affald ned i tarmen, kom der også lidt ud i mine underbukser.
Det var ulækkert - og min mor og far blev sure og skældte mig ud.

Tarmen blev så tyk, at den skubbede til blæren, så blæren blev sur og skubbede igen.

Men ak og ve - hver gang blæren skubbede røg der også lidt tis ud i mine bukser.

Nu kunne det være nok.

Jeg lovede at huske at gå på WC - også selv om jeg nogle gange er bange for at låse døren og synes, der lugter grimt.

Til gengæld har tarmen og blæren så lovet mig, at de vil være gode venner.

